

Posudek vedoucího diplomové práce

Lucie Grundmannová: *Církev a stát v Demokratické republice Kongo*

Téma postavení a role (římskokatolické) církve v politice se jen zřídka systematicky zkoumá v rámci afrických států, notabene v rámci státu tak komplikovaného, jako je Demokratická republika Kongo. Proto výběr takového tématu pro diplomovou práci považuji za velice smělý, ale také za velmi zajímavý a užitečný pro rozšíření poznatků o fungování a vztazích mezi státem, společností a římskokatolickou církví (nadále „církev“). Výběr tématu proto hodnotím velice pozitivně.

Autorka si v úvodu klade výzkumnou otázku, *jakou roli hraje římskokatolická církev ve správě věcí veřejných v Demokratické republice Kongo*; a dále pak dílčí výzkumné otázky, které se ptají (1) po sektorech, kde církev nahradila fungování státu; (2) jak se od kolonialismu do současnosti mění vztah státu a církve; a (3) zda (a případně jak) podporuje církev demokratizaci Demokratické republiky Kongo. Takto stanovené otázky považuji za logické a vhodně zvolené a nemám k nim žádné výhrady.

Struktura práce působí logicky – autorka nejprve čtenáře seznamuje se základním kontextem duchovního života a s postavením církve v subsaharské Africe. Poté se zaměřuje na teoretické modely fungování státu, přičemž vychází nejprve z konceptu „failed state“, který vhodně doplňuje o „hybridní správu“, zaměřující se na nestátní aktéry přebírající funkce (nefungujícího) státu. Těžiště práce představuje třetí kapitola, kde autorka zevrubně popisuje roli církve a její vztah k vládě v Demokratické republice Kongo od kolonialismu do současnosti. Tyto tři logicky sestavené kapitoly rámuje dle mého názoru velmi zdařilý úvod a závěr práce. Nemohu se však ubránit dojmu, že by některé poznatky ze závěru mohly být více rozvedeny a vytvořit tak samostatnou kapitolu, ve které by se autorka více do hloubky vrátila ke svému teoretickému rámci a ukázala by na konkrétních příkladech v čem spočívá „hybridizační“ role církve ve vztahu ke státu. Celkově slabší propojení teoretické kapitoly s popisem role církve je ostatně dle mého názoru největší slabinou této jinak kvalitní práce.

Autor vychází z více než dostatečného počtu odborných zdrojů a pramenů (jejich seznam čítá 14 stran!) a řádně na ně odkazuje. Po formální stránce je práce dobře stylisticky i typograficky zvládnutá a je velmi čtivá – alespoň tedy dle mého názoru.

Závěry práce pro mě byly překvapivé, a i proto bych býval byl uvítal jejich hlubší diskusi, ideálně v samostatné kapitole, jak už jsem napsal výše.

Předpokládanou práci však jednoznačně považuji za kvalitní a rozhodně ji **doporučuji k obhajobě**.

V Českém Meziříčí 9. 8. 2020

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.